

ВІТАННЯ

Шановний Олександр Олександровичу КУЧЕР!

Широ вітаю Вас з **ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!**

Від усієї душі бажаю здоров'я, щастя і добробуту Вам і Вашій родині, великих успіхів і здобутків в усіх справах, наснаги та натхнення, довгих років життя у міцному родинному колі та серед вірних друзів і надійних партнерів. Щастя Вам і професіоналізму в депутатській роботі в ім'я процвітання та поліпшення добробуту громади Котовська.

З повагою народний депутат України Леонід Клімов

Шановний Володимир Петровичу ЛИСЕНКО!

Широ вітаю Вас з **ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!**

Від усього серця зичу Вам здоров'я, щастя, успіхів та натхнення у справах. Нехай рідні завжди оточують Вас любов'ю та розумінням, а колеги - повагою. Бажаю також процвітання і значних досягнень у справах, які Ви запланували, будуть здійснені. Хай у Вашій оселі буде затишок, спокій і радість.

Бажаю Вам професіоналізму в роботі на посаді сільського голови в ім'я процвітання та поліпшення добробуту Качурівської громади.

З повагою народний депутат України Леонід Клімов

Шановна Лідіє Савеліївно ЛОГІНСЬКА!

Широ вітаю Вас з **ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!**

Від усієї душі зичу Вам здоров'я, достатку, щоб усі Ваші бажання стали реальністю в цьому році! Щастя Вам, доброго настрою на довгі роки, і нехай все, зроблене Вами, приносить лише почуття задоволення, а всі починання, які Ви запланували, будуть здійснені. Хай у Вашій оселі буде затишок, спокій і радість.

Бажаю Вам професіоналізму в роботі на посаді сільського голови в ім'я процвітання та поліпшення добробуту Качурівської громади.

З повагою народний депутат України Леонід Клімов

До Дня захисника Вітчизни

Гарний приклад для наслідування

Безсмертні подвиги та невмируща слава всіх, хто сумлінно і чесно протягом багатовікової історії стояв на сторожі миру і спокою рідної землі, завжди були прикладом для наслідування справжніх чоловіків. Хлопці ще з дитячих років старалися загартовувати у собі вольові якості, відмінну фізичну підготовку, аби згодом мати міцний, мужній характер, котрий сприяв би їм у військовій справі.

Для Володимира Ермольєва взірцем справжнього героя, захисника Батьківщини був батько Павло Павлович, який пройшов дорогами Великої Вітчизняної війни, захищаючи рідну країну від ненависного ворога. Ще з юних років хлопець готував себе, аби бути схожим на батька. Народився та виріс він у далекому Узбекистані, у м. Самарканд. Саме тут було розташоване військове училище, і місцеві хлопчачі завжди з заздиром заглядалися на військових. Охайні, дисципліновані, виховані, вони користувалися авторитетом серед місцевих мешканців. Тому для Володимира не стало дилемою, куди піти учитися далі після закінчення місцевої школи.

Закінчивши військове училище, у 1980 році за розподілом приїхав у наше місто. Висока самодисципліна, вимогливість, освіченість стали запорукою того, що з перших днів перебування у ракетних військах Володимира Павловича було призначено командиром взводу. Поряд із старшими товаришами професійно ріс, набирався досвіду.

За два роки нове призначення: заступник командира роти, через наступний 2-річний термін знову підвищення – командир роти.

Як відзначає сам В.П. Ермольєв, йому «в житті везло на гарних людей». Опинившись далеко від рідного дому, завжди відчував турботу і суттєву підтримку з боку керівного складу військової частини. Висока відповідальність та професіоналізм, доброзичливе ставлення старших по званню сприяло тому, що він поступово піднімався службовими сходами аж до звання полковника. Ніяких проявів «дідівщини» в той

час практично не було. Кожен сумлінно виконував свої обов'язки, бо знав: армія сприяє загартуванню та вихованню справжніх чоловіків. На той час служба в рядах Збройних Сил вважалася престижною та почесною справою. Відмінне харчування, бездоганне забезпечення обмундируванням, сувора дисципліна і взаємоповага забезпечувала престиж військовим.

У 2004 році в зв'язку з тим, що учбовий центр, що базувався у Котовську, було розформовано, Володимир Павлович закінчив військову службу. Та залишився на завжди таким же дисциплінованим, порядним, сумлінним. Як справжній захисник Вітчизни, він і сьогодні своїми життєвими принципами демонструє відданість і вірність обраній справі. І хоч за плечима цього чоловіка лише половина вікового шляху, гордий за те, що майже три десятки років він присвятив улюбленій справі - військовій службі.

Дивлячись на батьків спосіб життя, професію військового обрала і донька Олена. Зараз вона носить звання офіцера. І хто знає, як далі складеться родинна династія Ермольєвих, можливо, справу військових продовжать ще й онуки Володимира Павловича. Адже в них є гарний приклад для наслідування.

Ольга ФЕДОРОВИЧ
Фото з сімейного архіву

час практично не було. Кожен сумлінно виконував свої обов'язки, бо знав: армія сприяє загартуванню та вихованню справжніх чоловіків. На той час служба в рядах Збройних Сил вважалася престижною та почесною справою. Відмінне харчування, бездоганне забезпечення обмундируванням, сувора дисципліна і взаємоповага забезпечувала престиж військовим.

У 2004 році в зв'язку з тим, що учбовий центр, що базувався у Котовську, було розформовано, Володимир Павлович закінчив військову службу. Та залишився на завжди таким же дисциплінованим, порядним, сумлінним. Як справжній захисник Вітчизни, він і сьогодні своїми життєвими принципами демонструє відданість і вірність обраній справі. І хоч за плечима цього чоловіка лише половина вікового шляху, гордий за те, що майже три десятки років він присвятив улюбленій справі - військовій службі.

Дивлячись на батьків спосіб життя, професію військового обрала і донька Олена. Зараз вона носить звання офіцера. І хто знає, як далі складеться родинна династія Ермольєвих, можливо, справу військових продовжать ще й онуки Володимира Павловича. Адже в них є гарний приклад для наслідування.

Ольга ФЕДОРОВИЧ
Фото з сімейного архіву

Ольга ФЕДОРОВИЧ
Фото з сімейного архіву

Едуард МАТВІЙЧУК: «НАМ ДОВЕДЕТЬСЯ ЗРОБИТИ ЩЕ ДУЖЕ БАГАТО»

На початку лютого голова Одеської обласної державної адміністрації **Едуард Матвійчук** провів перший у цьому році **сніданок з журналістами**. Почався цей вже традиційний захід з короткого підбиття економічних підсумків минулого року.

бітної плати», - запевнив губернатора, додавши, що ціна на хліб в Одеській області одна з найнижчих в Україні: область посідає за цим показником передостаннє місце в країні.

В ході спілкування з журналістами губернатор також торкнувся питання реалі-

кої національності. Зрозуміло, що влада не може перебувати в такій ситуації осторонь. Людей спіткало горе, і я питання відновлення собору взяв під контроль. Одеська обласна рада вже виділила кошти. Крім того, я вчора розмовляв з послом України в Болгарії, який повідомив, що болгарський уряд також готовий допомогти - в даний час вже виділено 50 тис. євро. Більше того, Кабінет міністрів Болгарії в майбутньому планує додати коштів. І вони просять, щоб надходження всіх цих грошей контролював саме губернатор. Щоб кошти дійсно пішли на цю справу. Крім того, і в Одесі збираються пожертвування. Всі ці гроші потрібно об'єднати аналогічно тому, як ми зробили, коли відновлювали в Одесі Інститут сухопутних військ. Тоді був один фонд, через який все проводилось, і ніхто нічого не розкрив, ні копійки. Думаю, так само ми зробимо і зараз. І я вважаю, що Болградський собор буде максимально швидко відновлений.

- Чи маєте ви намір брати участь у парламентських виборах цього року?

- Можу сказати однозначно, на сто відсотків: ні, я балотуватися не буду. Я працюю губернатором, і, знаєте, є ще стільки планів, що для мене зараз справа життя - побачити конкретне втілення всіх цих починань. Я тричі був народним депутатом і, повірте, в четвертий раз не буду. А що стосується самого проведення виборів, то я гарантую, що голосування пройде демократично. Головне завдання влади - забезпечення нормальних умов виборів.

За матеріалами пресслужби облдержадміністрації

Для Одеської області минулий рік в економічному плані, за словами Едуарда Матвійчука, можна назвати успішним. За рівнем соціально-економічного розвитку області впевнено входить до числа шести-восьми кращих областей України. Поряд з цим, як позитивний показник, Едуард Матвійчук констатував «зниження політичного градусу напруженості».

«Наше суспільство - як еліта, так і пересічні громадяни - поступово об'єднуються. Об'єднуються навколо простих, але важливих ідей - ідей служіння рідному регіону. Крім того, нам вдалося отримати дуже хороший бюджет на 2012 рік. Це дозволяє Одеському регіону відчувати себе впевненіше - у нас будуть стабільні ціни і не буде ніяких заборгованостей з виплати зароплати».

Після вступного слова голова облдержадміністрації відповів на низку запитань журналістів, у тому числі про відновлення собору в Болграді та плани на майбутнє.

- Яка ситуація з відновленням потерпілого нещодавно від пожежі Спасо-Преображенського собору в Болграді?

- Цей собор - православна святиня жителів Одеської області, особливо болгарсь-

До Дня рідної мови

"Рідне слово моє, не мовчи!"

Стало доброю традицією у нашій школі проведення **Тижня рідної мови, мовних і літературних ранків, літературних вечорниць, концертів-звітів шанувальників рідного слова. Дедалі більшої популярності набуває і Міжнародний день рідної мови, що вперше відзначався 21 лютого 2000 року.**

Це свято - світла маленька сходишка у великій копіткій роботі зі школярами, спрямованої на оволодіння секретами мови. Адже знання мови народу, серед якого ти живеш, - ознака культурної, освіченої людини, знання рідної мови - священний обов'язок кожного. Ці слова стали гаслом тематичного тижня, що передував Міжнародному дню рідної мови.

Розпочався він святом «Рідне слово моє, не мовчи!», організованим вчителями школи спільно з сільським бібліотекарем Гуцол В.І. Учні читали вірші про рідну мову, відповідали на запитання вікторини, згадували прислів'я та приказки, слухали пісні рідною мовою. Бібліотекар ознайомила читачів з книгами, які були представлені на виставці «Барви рідного слова».

А далі щодня проводився цікавий захід. На перервах було людно біля ребусів, кросвордів, сканвордів. А після уроків - вікторини, конкурси, турніри.

Кожен захід мав своїх переможців. У відгадуванні кросвордів відзначилися семикласники В. Достонюк та М. Гуцол. У конкурсі знавців української мови переможцем стала К. Білоус. Дуже сподобалася учням гра «Щасливий випадок», під

час якої дві команди за лексичним значенням називали слова, пояснювали значення архаїзмів, готували завдання одна одній, читали

Ліни Костенко, Дмитра Білоуса, Івана Багряного, в яких поети висловлюють свою любов до рідної мови. А ще проводились вікторини:

вислови про мову українських сучасних письменників та класиків.

Також було проведено свято «Мова наша солов'їна», підготовлене учнями 3 класу (кл.керівник Равніст О.В.) для учнів початкової школи та їх батьків. Після виконання пісні про рушник в кінці свята на рушнику піднесли присутнім хліб-сіль, як символ гостинності українського народу. Найяскравішим був конкурс «Найкращий український костюм». Склалося враження, що зима поступилась місцем весні: яскраві українські костюми, радісні діти, веселі посмішки, українські пісні - все це зробило школу теплою та більш затишною.

Завершився тиждень святковим вечором «Я знаю: мова мамина свята». Звуст школярів лунали вірші

«Продовжіть прислів'я», «Кому належать віршовані рядки про мову?».

Усі учасники тижня знову і знову переконувалися в тому, що українська мова багата, співуча, гнучка, милозвучна - найкраща, бо рідна.

«Слово - це найточніший різець, здатний доторкнутися до найнижчої рисочки людського характеру. Вміти користуватися ним - велике мистецтво», - писав великий педагог В.О.Сухомлинський. - Словом можна створити красу душі, а можна її спотворити її. Тож оволодаймо цим різцем так, щоб з-під наших рук виходила тільки краса».

Оксана ЧУМАК, вчитель Розалівської ЗОШ-садка І-ІІ ступенів

Соціальний захист

Під постійним патронатом Фонду

Станом на 01.02.2012 року відділення виконавчої дирекції Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань в Котовському районі опікується проблемами 107 осіб, з яких 101 - потерпілий на виробництві.

Постійна увага до потреб і проблем своїх підопічних - один із основних принципів діяльності працівників відділення, а ще - дати відчуття людям, що про них є кому подбати. Василь Григорович Градежда - інвалід 2 групи по трудовому каліцтву з 1958 року, коли внаслідок нещасного випадку на виробництві втратив око. 11 років під опікою відділення. Окрім щомісячної грошової виплати, минулого року Василь Григорович отримав автомобіль «Славути», за рахунок Фонду йому зроблено протезування ока, придбано захисні корегуючі окуляри для здорового. В минулі роки лікувався в одному із санаторіїв, планує поїхати і цього року. «Велика їм вдячність за те, що не залишають з проблемами сам на сам, за співчуття і підтримку», - каже інвалід праці.

Всього ж за 2011 рік Котовським відділенням Фонду на проведення страхових виплат потерпілим на виробництві було витрачено 821846 гривень.

Бласна інформація

На знімку: керівник відділення Фонду О.М. Васильєв передає В.Г. Градежді нові окуляри

